

der er Udfigt til skal gives i Erstatning, vil bevirke, at han ikke vil benytte sig mere end hidtil af sin Redslagningsret. Hvis det er den ærede Ministers Opfattelse, vil jeg tage mit Forslag tilbage. Jeg stiller mig altsaa saaledes over for dette mit Ændringsforslag, at jeg ønsker Udtalelser fra den ærede Ordfører og den ærede Minister angaaende dette Forslag. — Jeg skal kort omtale Ændringsforslagene under Nr. 24, 25 og 26, som ere motiverede af det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth), og som ere stillede af ham og tiltraadte af mig. Maa jeg sige angaaende Tuberkulose, at naar Lovforslaget gaar ud paa at give visse Bestemmelser, som skulle forebygge Udbredelsen af Tuberkulose, ønsker jeg for mit Vedkommende at spørge, om man ikke ved en enkelt af disse Bestemmelser, nemlig den under a, naar det modsatte af, hvad man tilsigter; thi hvad man tilsigter, er at trænge denne Sygdom, Tuberkulose, tilbage til det skulte, men deri tror jeg, at der ligger en Fare; thi, som det ogsaa er blevet udtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds, Ejerne kunne handle med disse Dyr hjemme, saa meget de ville, og føre dem bort indenlands paa Jærnbaner og Dampskibe, hvorhen de ville. Efter de Erfaringer, jeg har gjort i de sidste Aar, tror jeg, at denne Sygdom er i Aftagende, og at man staar sig bedst ved, at disse Dyr komme frem. Hvis nogen ønsker at komme af med dem, ville de, da Dyrene ere syge, saa det Tilhold af vedkommende Dyr læge, at de kun maa afhændes til Slagtning. Det er mig om at gøre, at bekæmpe denne Sygdom saa meget som muligt med Midler, som ere overkommelige for Kreaturerne, men jeg mener, at man vil opnaa det modsatte af, hvad man vil; thi man løber virkelig ikke den Risiko, at Dyr, der lide af Tuberkulose, komme paa Dyrstue; ingen praktisk Landmand vil forsøge det, det er jeg sikker paa. Det eneste, der kunde være Fare ved, er de sælles Græsgange, men de vedkommende Ejere skulle nok vide at ordne sig paa det Punkt. Jeg kender ikke Forholdet med disse Græsgange, thi vi have ingen af dem oppe hos os, men jeg er overbevist om, at vedkommende Kreaturere nok skulle vide at ordne dette Forhold selv uden Indblanding af det offentlige. Naar de Kreaturer ikke maa komme paa Markederne, er det en Fejl. Lad dem kun komme frem der. Ulykkeligvis smitter Sygdommen ikke saaledes, at Smitten udbredes ved, at de komme paa Markeder, og det vil føre til, at Dyr lægerne blive mereaarvaagne og opmærksomme paa Sygdommen og sige til vedkommende Ejere, at det Dyr maa kun

afhændes til Indlandet, og naar saa Ejeren overtræder Dyr lægens eller Politiets Forbud, er han mere strafftyldig, end naar han havde afhændet Dyret efter eget Forgodtbefindende. Jeg vil derfor anbefale disse Ændringsforslag.

Maa jeg dernæst sige et Par Ord om Ændringsforslaget Nr. 31, som gaar ud paa, at 2det Stykke i § 11 skal udgaa, det er ogsaa efter min Mening, naar alt kommer til alt, en utidig Indskrænkning i vedkommende Kreaturerejs Benyttelsesforhold med Hensyn til sine egne Dyr, og jeg tror, at der slet ikke vil opnaas noget som helst derved. Det eneste, der vil opnaas ved denne Bestemmelse, er det, at Dyr lægerne ville tjene en Del Penge, men det vil medføre en hel Del Gene for dem, der have Dyr til Bedækning, thi disse Bestemmelser, som foreslaas indsatte af Flertallet, have ingen som helst Betydning; for den Bestemmelse kan paa det letteste omgaaes ved, at de sige: ja, saa kan jeg tage det i Form af Drillepenge til min Staldkarl eller Røgter; hvad man vil bestemme, kan let omgaaes. Det er ikke betryggende. Men naar der kun paalægges her, at Dyr, der stilles til offentlig Bedækning, skulle være under Dyr lægetilsyn 1 a 2 Gange om Aaret, saa vil det, hvis det opgives for hele Landet, blive en betydelig Sum. Men hvad Betydning har dette? Dyrene kunne blive syge kort efter — hvad Garanti har man saa for, at Dyrene ere sunde? Nej, den offentlige Mening er saaledes vakt for dette Spørgsmaal, at Folk ikke skulle paase, at de Dyr, de benytte som Bedækningsdyr, ere sunde. Saaledes er den offentlige Mening vakt for denne Sag ogsaa med Hensyn til Tuberkulosen. Jeg har flere Eksempler paa, at Folk have forladt Dyr, som ere befængte med Tuberkulose, alene af den Grund. Jeg tror, at vedkommende Kreaturere nok skal sørge for dette selv. — De næste Ændringsforslag, som ere stillede af det Mindretal, hvortil jeg hører, ere Ændringsforslagene Nr. 38 og 39. De høre sammen. De ere stillede til § 16. Hvad angaar Erstatningen i dette Lovforslag, da er hele Lovforslaget bygget paa den Betragtning, at alle Erstatningsspørgsmaal skulle afgøres af Vurderingsmænd, men at intet skal afgøres af Rettens Vej, og det har hele Udvalget fundet rigtigt paa alle de andre Punkter, men for et Punkts Vedkommende skal man gaa Bevisvejen og Procesvejen. Det finder jeg i allerhøjeste Grad ubilligt, og det er paa dette Punkt, der er allermeest Brug for et Skøn. Sidste Punktum i § 16, første Stykke, lyder saaledes: „Hvis en Befætning af det offentlige har været affærret, og det endelig viser sig, at